



Rafael Vallbona ha reunit en un llibre un seguit de reflexions a l'entorn del que suposa arribar als cinquanta anys JUANMA RAMOS

De contents a enganyats. Ara que tenim cinquanta anys està a mig camí de l'autobiografia, la crònica sentimental i la crítica sociopolítica. L'autor aboca una sincera confessió sobre el seu camí humà i la seva professió d'escriptor i periodista. I ho fa amb una traçada transversal en què no es deixa gairebé res pel camí. La seva crònica és la dels desenganys culturals i polítics que desemboquen directament al cul-de-sac dels nostres dies. Les seves raons generacionals són les raons de la majoria de les persones que passen dels cinquanta. L'autor ho sap descriure molt bé, són raons viscudes i compartides que coincideixen amb les de molta gent.

Vallbona fa balanç d'un temps que va ser esperançat i que va engrescar uns joves que pretenien construir un nou país, modern, culte, lliure i just. Però el pas del temps ha demostrat que aquella esperança només era un miratge que la realitat d'avui ha tornat bescanviada de frustració. El testimoni de Vallbona, més que unes memòries, és un cant generacional. Testimoni d'un temps de crisi marcat per l'atur, la corrupció i l'ascensió dels cretins al poder.

L'autor va afegint, capítol rere capítol, records d'infantesa, d'adolescència, de joventut i de maduresa. D'una manera natural i concisa accedeix a l'educació sentimental que, en gran part, és la mateixa de tota una generació. Finalment deixa constància de l'impuls crític amb els polítics que ens governen i lideren el procés cap a l'Arcàdia feliç: "Dir ara alegrement que els problemes de justícia social, falta de treball i desmantellament de l'estat del benestar es resoldran amb la independència és enganyar el ciutadà. Ara bé, pot passar que molta gent prefereixi ser enganyada pels de casa que no pas per forasters. Ho entenc, però no ho comparteixo. Jo no vull ser enganyat per ningú." *

No vull ser enganyat per ningú

Rafael Vallbona (Barcelona, 1960) es declara fill del Maig del 68 i, com a tal, hereu d'una tradició cultural i vitalista que ha marcat definitivament tota una generació. Vallbona afirma: "Per als fills d'un temps, França i París sempre han estat més que un país i la seva cultura." I s'hi ratifica manifestant que d'aquell territori mític

"vam aprendre la llibertat, la poesia, la música, l'art, i fins i tot la teoria del sexe que aquí ens era vetada". Rafael Vallbona ha aconseguit amb aquest treball de memòria apropar-nos les dèries i els fracassos d'una determinada generació de catalans que van créixer en la Transició i van veure com tots els ideals eren traïts.



DE CONTENTS A ENGANYATS
Rafael Vallbona

Editorial: Edicions 62
Barcelona, 2014
Pàgines: 223
Preu: 18,50 euros

Dues dones, dues històries

La troballa d'un maneguet de pell en un bagul en què hi ha roba que ha d'anar a parar a una botiga de segona mà és el recurs que emprava Stephanie Lehmann per desencadenar les històries de dues dones que explica de manera molt diferent en la seva cinquena novel·la.

Una de les dones, l'Olive, viu en la Nova York immediatament posterior al crac del 1929; l'altra, l'Amanda, viu en la Nova York actual. Les dissimilituds entre les dues dones no abracen només l'època: també afecten la seva posició social, el seu tarannà i, en el pla literari, l'encert amb què són narrades.

Pel que fa a les seves històries, la de l'Olive és, de totes totes, la més interessant –per comparació–: una descripció convincent dels usos i costums del seu temps la fa, paradoxalment, molt més real que no pas l'Amanda, que apareix com una altra de la ja llarguíssima rastellera de toies que infesten aquest potser estupiditzant subgènere estúpid protagonitzat per irreals dones estúpides quasi *borderline* anomenat *chick lit*.

Les trames de la novel·la són senzilles i previsibles. Per això, l'Olive, quan la família es queda sense ni cinc, confirma el tarannà emprenedor amb què ja se l'havia caracteritzat.

El que té a veure amb aquest personatge, amb l'Olive, és el més engrescador de *La botiga vintage Astor Place*: l'autora fa que la noia mostri caràcter, que les relacions socials que estableix tinguin cara i ulls, que les descripcions del context social tinguin una certa versemblança i que la seva evolució, tot i el tuf de cosa prefabricada, desperti una certa curiositat.

Pel que fa a la part de l'Amanda, és tan substancial que la manera més bona de poder tenir-ne un bon record és saltar-se totes i cadascuna de les pàgines que la tenen com a referent. *



LA BOTIGA VINTAGE ASTOR PLACE
Stephanie Lehmann

Traducció: Rosa Borràs
Editorial: Edicions 62
Barcelona, 2014
Pàgines: 443
Preu: 18,90 euros